

Quareus Phisicorum

pater hoc non potest.

Cad. 15. 2. 14. patet ex supradictis.

Quartus phisicorum.

Circa quartum librum phisicorum querunt quin
ex. Primum an idem sit in seipso. Secundo an locus
est immobilitis et equalis locato. Tertio an idem est
in pluribus locis. Quarto an sit dabile vacuum.
Quinto an in vacuo fiat motus in instanti.

D primum sic procedit videlicet quia animal est in homi-
ne et tamen animal et homo idem sunt
ergo et cetera. Sed contra est philosophus.
Motandum quod ad philosophum pertinet determinare de loco sicut de in-
finito. Probatur tribus rationibus physi. Prima quod omne quod est communem omnibus naturalibus est de
phys consideratione locus autem est huiusmodi igitur
Minor probatur ratione antiquorum: quia quod non
est nusquam est ut nusquam est chimera ergo omne quod est
aliquid est et per consequens locus est communis om-
nibus entibus et licet hoc argumentum sit sophistice
factum valet tamen gratia materie secundum opiniones
antiquorum qui credebat nulla esse entia nisi corpora
realia et sensibilia quia nichil aliud cognoverunt et non
posuerunt metaphysicam esse distinctiam a physica
Sed a physico habet principaliter considerare de
motu locali qui est maxime communis quia conuenit
celo: cui non conueniunt alii: motus est etiam magis
proprius aliorum: quia est perfectus et continuus sed ad
cognoscendum motum localem oportet cognoscere
locum igitur. Tertia de illo est a sapientibus deter-
minandum de quo sunt magne dubitationes in sua
scientia sed sic est de loco in physica ut postea pare-
bit.

Motandum preterea quod phys quadrupliciter pro-
bat locum esse aliquid primo quia illud est aliquid
in quo corpora successive recipiuntur: sed sic est de lo-
co quia ubi nunc est aer ibi posita recipitur aqua re-
cedente aere unde sicut est materia receptiva diversarum
formarum per quas cognoscitur ita locus est
receptivus diversorum locatorum. Secundo illud
est aliquid ad quod corpora naturaliter mouentur
sed entia naturalia naturaliter mouentur ad sua lo-
ca. Sed contra terra naturaliter mouetur ad cen-
trum mundi et tamen illud non est suus locus. Cum
quia. 3. phi. dicitur quod omnis locus est finitus. cum quod
omnis locus est superficies. Item tertio phi. 2. L.
4. 9. dicitur quod licet ignis et terra habent loca deter-
minata non tamen aqua et aer. Dicendum quod duplex
est locus ut dicit gilbertus porretanus scilicet simplex
et compositus. Centrum autem est locus simplex ter-
re. Secundo dicitur quod aer dicitur habere locum inde-
terminatum quia locus aeris non est absolute sursum
et deorsum sed respectu terre est sursum et respectu ignis
est deorsum. Item arguitur quod non est successione idem
locus aque et aeris quia locus aque aliquando est aer
et tamen locus aeris non est aer quia quando aer ve-
nit ad locum ubi erat aqua tunc ille aer continuatur al-
teri aeris et sic precedens superficies corruptitur.
Dicendum quod non oportet uniuersaliter quod sit idem lo-
cus aque et aeris. Si queratur de loco ipsius ignis
dicendum quod est esse sursum simpliciter sed contra ali-

qua sunt supra spem ignis dicendum quod licet plane-
te sunt supra ignem nullum tamen elementum est su-
pra ipsum. Tertio arguitur per dicta antiquorum po-
nentium vacuum esse: sed vacuum est locus: ergo locus
est. Quarto hesiodus poeta dicit quod ante elementa et
corporum productionem erat vacuum scilicet chaos locus
et receptaculum omnium corporum ex quo postea facta est
terra. Et licet hec non sint vera tamen iuvant ad p-
bandam conclusionem intentam unde mirum est quod gregorius
in prologo primi. q. 2. ar. 2. non meminit se legis
se post demonstrationes argumenta non demonstra-
tiua. Si autem queratur an argumenta topica possit
demonstrationem aliquid producere vel nihil dictum
est in logica.

Motandum preterea quod locus non est nec materia
nec forma vel spacio extensus inter latera continet
tis habentes dimensiones ut antiqui imaginabantur
probatur quod rationibus philosophi. Primum
quia materia et forma non separant a re cuius sunt
sed locus separatur a locato ergo ut vas a vino dif-
fert tamen locus a vase quia locus est immobilitis.
Secunda ratio quia locus est extra locatus materia
autem et forma non sunt extra compositus. Tertia ra-
tio contra platonem ydeem et numeri secundum ipsum
participabant a materia: ergo si locus esset mate-
ria sequeretur quod ydeem essent in loco quod est contra ipsos
dicentes quod nusquam sunt. Quarto materia et forma sunt
in loco non omnis locus est in loco alias procedere
tur in infinitu. Quinto corrupta re corruptitur for-
ma non autem locus: ergo locus non est forma: scilicet
substantialis licet sit superficies que est forma acci-
dentalis corporis continentis unde in dolio continet
te vinum duplex est superficies: scilicet connexa et sup-
ficies exterior alia est concava et est interior: et ita di-
catur in aliis corporibus habentibus duas superficies
terra enim non habet nisi superficiem connexam.

Motandum preterea quod pythagoras posuit infinitus
qui est in seipso ideo oportuit scire quod
octo modis aliquid est in alio ut patuit in antepredi-
camen. Item quod aliquid sit in seipso potest dupli-
citer intelligi. Primum secundum alterum. i. secundum
partem quia videlicet una pars continet aliam pars-
tem et sic totus gratia unius partis dicitur continens et se-
cundum aliam contentum sicut homo dicitur albus
secundum partem vel quia habet corpus album.
Secundo idem est in seipso primo et hoc dupliciter:
unmodo primo et per se ita quod immediate continet
seipsum et secundum totum continetur. Aliomodo
quod idem sit in seipso primo et per accidens ut si unum
corpus sit in alio et illud aliud iterum sit in primo tunc
primum diceretur esse in seipso primo et per accidens
primo quidem. i. secundum se totum.

Conclusio licet idem possit esse in seipso secun-
dum alterum non tamen aliis modis prima pars pa-
tet quia alicuius totius una pars continet aliam toti-
um etiam est in partibus et conuerso ergo idem co-
tinetur in seipso quia quicquid continet continens co-
tinet et contentus: scilicet pars per inductive per modos
essendi in. Item impossibile est quod idem secundum idem
sit continens et contentum. Item impossibile est quod
totus sit in aliquo extrinsecum secundum se totus sit in primo to-
to alias duo corpora essent simul ut si homo sit in na-
vi et nauis in homine.